

Nagy magyarjaink nyomában Erdély földjén

Erdélyi kirándulás 2017. május 8 – 12.

Első nap 2017.05.08.

Reggel 6 órakor jókedvűen indultunk az iskolánk elől.

Az első úti célunk Arad volt, ahol megkoszorúztuk a vértanúknak állított emlékművet. Megemlékeztünk a 200 éve született Arany Jánosról is, aki Aradon csapott fel nemzetőrnek. A koszorúzás közben elénekeltük Arany János Nemzetőr-dalát.

Ezután hosszú-hosszú utat tettünk meg, míg szálláshelyünkre, Tusnádfürdőre értünk. Útközben az eső is eleredt, elterelések és útlezárások nehezítették célunk elérését. Déva vára alatt elhaladva eszünkbe jutott a vár építésének története.

Csernátonban már nagyon vártak minket. Már sötétedett, mikor megérkeztünk, de azért a falumúzeum épületeit még láthattuk. Megnéztük a Haszmann Pál Múzeum kiállítását, majd a szomszéd házban megkóstolhattuk a frissen készített kürtös kalácsot, amivel a csernátoni asszonyok vártak minket.

Az első nappal nem volt semmi gond, csak az, hogy rengeteget utaztunk, és késő este érkeztünk a szállásunkra. A vacsora kiváló volt, amit azután fogyasztottunk el, hogy elfoglaltuk a szobáinkat.

Második nap 2017.05.09.

A második napon nem kellett korán kelniünk, hogy jól kipihenjük a hosszú út fáradalmait. A reggeli tojásrántotta volt. Mivel lógott az eső lába, idegenvezetőnkre hallgatva a 2. nap programját csütörtökre tettük át, mikorra is szebb időt jósoltak. Így a második napon Mádéfalvára, Gyimesre, Csíkszeredára, Csíksomlyóra látogattunk el. Először Csíkszeredán megtekintettük a Mikó-várat, ahol nemcsak a népi életmóddal ismerkedtünk meg, de rövid filmeket is láthattunk a vár régi életéről.

Csíksomlyón megtekintettük a templomot a csodatévő Mária-szoborral. Sajnos esett az eső, így hosszabb sétára nem volt alkalmunk. De azért az ajándékainkat elvittük a csíksomlyói gyermekotthon lakóinak.

Mádéfalván megkoszorúztuk a székely hősök emlékművét, akik 1764-ben haltak vértanúhalált.

Majd ellátogattunk a történelmi Magyarország legkeletibb őrházához, s láttuk, hol húzódik az ezeréves határ. Az őrházban érdekes előadást hallottunk a vasútvonalakról, a határvédelemről, s az őrház feletti magaslat tetején lévő Rákóczi-várról, melynek romjaihoz több mint 100 lépcsőn fel is kapaszkodtunk. Innen gyönyörű volt a kilátás. Az idő is kedvezett nekünk, mert épp akkor elállt az eső, bár a szél nagyon fújt.

Harmadik nap 2017.05.10.

A 3. nap első állomása a Gyilkos-tó volt. Nagyon szép volt, s jó volt látni azt a tájat, amit előző héten csak fényképen láttunk. Látszottak a kiálló fák a vízben. Kár, hogy

rossz volt az idő, még a hó is elkezdett esni.

Ezután a Békás-szoroshoz mentünk, ahol a szoros két sziklafala között gyönyörű táj tárult elénk.

Ezután lementünk a parajdi sóbányába, és ez is lenyűgöző volt, mint minden más is. Itt egy órát töltöttünk. A bányában volt kalandpark, több játszótér, egy kis múzeum és egy kis kápolnát is kialakítottak. Elég különös, mesebeli látványban volt részünk.

Aztán hazafelé vettük az irányt, de útba esett még két állomás: Korond és Farkaslaka. Korondon megcsodáltuk a fazekasok remekműveit, s ajándékokat vásároltunk az otthoniaknak. Farkaslakán a Tamási emlékkertet tekintettük meg, s megkoszorúztuk a síremlékét. Felolvastunk az Ábel-trilógiából, majd elénekeltük a székely himnuszt.

A szállásunk felé haladva átutaztunk Máréfalván, s itt egy érdekes feladatot kaptunk: meg kellett számolnunk a székely kapukat azon az oldalon, ahol ülünk.. Igazi verseny volt, a győzteseknek jutalmat tűztek ki tanáraink. Néma csendben történt a számlálás, így illő tisztelettel adóztunk a székely kapuk fafaragói előtt. Míg a szállásunkra érkeztünk, megnéztük az Ábel a rengetegben c. filmet. Érdekes volt látni azt a tájat a tévében, amit magunk előtt láttunk, ha kinéztünk az ablakon. A finom vacsora után: sült hús és palacsinta – Judit néni eredményt hirdetett.

Negyedik nap 2017.05.11.

A negyedik napon a Szent Anna-tóhoz és Kézdivásárhelyre mentünk. Ragyogóan sütött a nap, nagyon jó, hogy változtattunk a helyszíneken, és áttettük erre a napra ezt a programot. Először a mocsaras tőzegláp élővilágáról hallgattunk meg egy érdekes előadást, majd magunk is igazi mocsárjáráson vehettünk részt. Szórakoztató volt, hogy kis farönkökön és deszkákön kellett lépkedni, hogy ne süllyedjünk el.

Visszatérve a buszhoz a Szent Anna-tavat közelítettük meg az erdőn átvágva a meredek hegyoldalon keresztül. Persze, volt, aki inkább a kényelmet választotta, és busszal tette meg a nem túl hosszú utat a tóhoz. A tó vize gyönyörű, szinte átlátszó volt, ahogy a napfény megvilágította. A víz meleg és tiszta volt. Elvarázsolt minket a táj, és a víz kéksége. Szép képeket lehetett készíteni.

A Szent Anna-tóhoz nem messze található a Bálványos-vár, itt egy kis kilátó, egy napóra és erdei játszótér várt minket. Sajnos a büdös forrás is itt található, s bizony nem mindenki tudta megenni az uzsonnáját a közelében. A vasas forrás vizét viszont mindnyájan megkóstoltuk, sőt, sokan még haza is vittek belőle.

Délután Kézdivásárhelyre érkeztünk, ahol a Céhtörténeti Múzeumot látogattuk meg. Érdekes volt megtekinteni a régi udvartereket, amiket a vásároszók alakítottak ki a középkorban.

A főtéren megkoszorúztuk a kézdivásárhelyi születésű Gábor Áron, híres ágyúöntő szabadságharcos szobrát, majd a Nyerges-tetőn át indultunk szállásunk felé.

A Nyerges-tetőn tisztelettel emlékeztünk meg a székely huszárokról, akik hősieen küzdve áldozták életüket a szabadságért. A hegytetőn kopjafák őrzik emléküket. A nyerges-tetői emlékműnél koszorút helyeztünk el, s elénekeltük a székely himnusz.

Szállásunkra érve vacsora után a helyi iskolásokkal mértük össze ügyességünket egy focimeccsen. Sajnos csúfosan kikaptunk, de azért jól szórakoztunk.

Ötödik nap 2017.05.12.

Az utolsó nap korán kellett kelni, mert hosszú út várt ránk hazáig. Már előző este becsomagoltunk, s rendbe tettük a szobáinkat. Ezen az éjszakán nem sokat aludtunk, így azt a buszon pótoltuk. Volt, aki csak Kolozsváron ébredt föl. Kolozsváron a busz kitett minket a Babes-Bólyai Egyetem előtt, s onnan sétáltunk a főtérrre. Sajnos a monumentális Mátyás-szobor előtt egy vasállványzatot találtunk, a Szent Mihály-templom előtt pedig köveztek, s így a templomot sem tudtuk megtekinteni, de azért így is örültünk, hogy eljutottunk ebbe a híres és szép városba, ahol Mátyás királyunk született.

Utolsó állomásunk Nagyvárad volt, de előtte még megálltunk, hogy gyönyörködjünk a Király-hágó festői látványában. A Király-hágó Erdély kapuja, s mi ezen keresztül haladva mondtunk búcsút Erdély földjének. Nagyvárad Ady Endre kedvelt városa. A buszon kiselőadást hallgattunk meg Ady Endréről és kedvelt városáról: Nagyváradról. Várad sétálóutcáján még megálltunk Gyrost enni, majd egy szép parkon keresztül a Püspöki Palota épülete felé haladtunk. Ott még készítettünk egy csoportképet, az utolsót az út során, majd indultunk a határra, amin szerencsére gyorsan átjutottunk. Így is késő este érkeztünk haza.

A kirándulás nagyon tetszett mindenkinek. Köszönjük, hogy részt vehettünk rajta!

Borbély Martin csodálatos fotóival zárom az útinaplónkat, a fotók Szent Anna tónál a Mohosban készültek!

